

Yhteys sotavuosiin katkeaa

Etelä-Pohjanmaan reserviläispiirit ovat onnistuneet pitämään jäsenluettelonsa löynnissä.

HANNU PUROLA
SEINÄJOKI

Suomen käymistä sodista on kulunut jo niin kauan, että nykypolvien yhteys sota-aikoihin on katkeamassa.

-Armeijaan menee nuoria, jotka eivät ole tavanneet koskaan sotaveteraania, sanoo Etelä-Pohjanmaan Reserviupseeri- piirin ja Etelä-Pohjanmaan Reserviläispiirin yhteinen toiminnanjohtaja **Ulla Muurimäki**.

Isien ja isoisten sotakokemukset pitivät menneinä vuosikymmeninä huolen siitä, että jälkipolven oli hankala ajatella, että maanpuolustus ei ole minun

asiani.

Tämän suhteen katkeaminen voisi periaatteessa heikentää maanpuolustustyön onnistumisen mahdollisuuksia, mutta Muurimäki uskoo toisin. Nuorten isänmaallisuus on vahvaa, vaikka se onkin toisenlaista kuin ennen.

-Nuoret eivät tule maanpuolustusjuhlaan, mutta ovat isänmaallisia muulla tavoin, Muurimäki kuvaa.

Isänmaallisuus luodaan aina uudestaan, kun kansakunta saa uutta historiaa. Vielä sota-ajasta ei voi silti sanoa "ohi on". Sotasukupolvet ovat viime vuosina vain korostuneet Etelä-Pohjan-

maan reserviläispiirien jäsenyhdistysten ja -kerhojen työssä.

-Veteraanijärjestöjen työn tukeminen on ollut iso osa toimintaamme. On ollut seppelienlastua ja lipunkantaa ja olemme auttaneet kykyjemme mukaan veteraaneja kotonakin, Muurimäki sanoo.

Muurimäki on jäämässä eläkkeelle vuosikymmenten työn jälkeen. Vastuun eteläpohjalaisen reserviläistoiminnan organisoinnista ottaa kuortanelainen **Jani Syvänen**. Sekä Muurimäki että Syvänen ovat vakuutuneet siitä, että suomalaisten maanpuolustustahti ei ole uhat-

tuna, vaikka sen yhteys sotavuosiin heikkeneekin.

-Suomalaiset ovat valmiita puolustamaan maataan, se ei ole muuttunut vuosikymmenten aikana miksikään. Ilman tätä tahtoa yleinen asevelvollisuus ei ole mahdollinen, Muurimäki sanoo.

Syvänen korostaa tahdon merkitystä.

-Maata, jolla on maanpuolustustahtoa, ei mikään toinen valtio pysty nujertamaan.

Muurimäen mukaan eteläpohjalaisen maanpuolustustahtoa ei juuri voi nostaa.

-Kasvattamisesta ei tarvitse kantaa huolta, vaan järjestö-

jen tehtävänä on maanpuolustustahdon ylläpitäminen, Muurimäki sanoo seuraajalle evästyksiksi.

Reserviläispiirien jäsentilanne on mainio. Ikäluokkien pieneminen kuitenkin näkyy. Reserviupseerikerhoissa jäsenmäärä ei nouse, vaikka järjestäytymisaste kasvaa. Reserviläispiirin jäsenmäärä kasvaa absoluuttisesti. Paremminkin voisi silti olla.

-Osa omista kavereistakin on tietämättömiä reserviläistoiminnasta, Syvänen myöntää.

Tästä löytyykin työsarkaa uudelle käsiparille. Syväsen osaksi

tulee viedä tiedottamista sosiaaliseen mediaan. Hänellä on siihen intoa ja kykyä, sillä esimerkiksi liikkuvan kuvan käsittely kuuluu hänen taitoihinsa.

-Tiedottamisen työkalut ovat muuttuneet, eikä sitä sovi vähätellä, Syvänen sanoo.

Muurimäki arvioi, että reserviläisjärjestöjen hyvää jäsentilannetta pitää osaltaan yllä yleinen turvallisuuden tunne.

-Luulen kuitenkin, että jäsenemme ovat realisteja. Vaikka sodanuhka on ehkä kasvanut, se on kuitenkin vielä pieni. Suurempi uhka turvallisuudelle ovat ympäristöongelmat ja yksittäiset väkivalanteot.

Vapaaehtoistyön toiminnanjohtajana tapaa ihmisiä parhaimmillaan

HANNU PUROLA
SEINÄJOKI

Reserviläispiirien uudella toiminnanjohtajalla **Jani Syväselä** oli varusmiehenä niin suuri palo asesepäksi, että hän teki kaikkensa kyseisen koulutuksen saamiseksi. Asekiinnostus meni jopa reserviupseerikoulun edelle. Johtamisopinnot Syvänen kävi niin sanotusti jälki-RUK:ssa. Takana on 13 vuoden ura Puolustusvoimissa.

-Olen tällä tavalla skitsofreeninen, että olen sekä upseeri että miehistöä.

Se sopiikin, sillä toiminnanjohtajan vastuulla ovat sekä reserviupseerikerhot että reserviläisyhdistykset.

Toiminnanjohtajaa vaihdetaan saattaen, joten eläkkeelle jäävä **Ulla Muurimäki** siirtää kahden viikon ajan lähes 40 vuoden opit Syväselle. Muurimäki aloitti reserviläispiirien toimistotyöntekijänä, oli välillä vt. toiminnanjohtajana ja kotiäitinä, kunnes on vuodesta 1984 lähtien ollut varsinainen toiminnanjohtaja.

-Kun aloitin, naisten vapaaehtoinen asepalvelus oli ihan ufojuttu, Muurimäki kuvaa aikojen muuttumista.

Reserviläistoimintaan ei aina ole ollut jonoa, mutta tekijöitä on aina ollut tarpeeksi. Muurimäki on kiitollinen siitä, että on tavannut tehtävässään ihmisiä parhaimmillaan, vapaaehtoistyön merkeissä.

Vaikka asiat hoidetaan sotilaallisen jämpästä, hierarkioita ei ole ollut.

-Kauluslaattoja ei katsota, ja kun työt on tehty, on edessä mukava yhdessäolo.

Reserviupseereiden ja reserviläisten yhteistyö keskenään

Jani Syvänen on aloittanut Etelä-Pohjanmaan reserviläispiirien toiminnanjohtajana. Ulla Muurimäkeä kutsuvat hetken kuluttua eläkepäivät. KUVA: JAAKKO ELENIUS

ja piirien välillä on Muurimäen mukaan toiminut aina.

Muurimäki on ehtinyt painaa leimansa reserviläispiirien toimintaan.

-Puheenjohtajien kausi on yleensä 5-6 vuotta, joten toimin-

nanjohtaja tuo tehtävään jatkuvuutta. Toivotaan, että niin on jatkossakin.

Pitkä kausi toiminnanjohtajana ei ole Syvästä kammottava ajatus.

-Tämä on lottovoitto minulle

ja sopii elämäntilanteeseen, sanoo yrittäjänäkin toimiva kuortanelainen.

Toiminnanjohtajan tehtävä kiinnosti ja hakijat olivat Muurimäen mukaan laadukkaita.

-Kutsuimme ensimmäiseen haastatteluun kahdeksan hakijaa ja toiselle kierrokselle vielä kolme. Kenestä tahansa olisi tullut hyvä toiminnanjohtaja.

-Olen aika innovatiivinen karveri, mutta kun olen tutustunut

reserviläispiirien toiminnan historiaan, olen huomannut että kaikenlaista on kokeiltu. En ole saateentekijä, joka mullistaa kailken, mutta motivaatio on kohdallaan, Syvänen kuvaa lähtökohtiaan uuden työn äärellä.